

[J. V. Christensen.]

formning, som Planen efterhaanden har faaet. I det gamle Nationalmuseum havde de Eskimo-Samlinger, som ikke direkte, men i høj Grad indirekte vedrører Grønland, et Omraade af 37 m², men de udvides nu til 562 m². Det er noget næsten overvældende og, som jeg sagde, et veltalende Vidnesbyrd om dansk Forsknings storslaaede Indsats, særlig gennem den Mand, hvis Navn jeg nævnte, og igen ganske særlig gennem hans Arbejde i den 5te Thule-Ekspedition. Det tyder paa, at der i vort Nationalmuseum Side om Side med det, der altid er og vil blive Hjørnestenen i Monumentet over den nordiske Races Kulturverden fra fjerne Tider, den olddanske Samling, skabes et nyt storladent Monument over en Verden, stor i Omraade, lille i Folketal, overfor hvilken Danmark føler sig særlig forpligtet.

Endelig sker der gennem denne Lov det afgørende nye, at Folkemuseet, Oldsamlingsens direkte Fortsættelse, nu kommer under Tag med Nationalmuseet. Der har været meget delte Meninger om denne Sag, og det er vanskeligt paa Forhaand at sige, hvorledes Ordningen vil virke; men at den under alle Omstændigheder betyder en mægtig Forbedring, er vi alle klar over, og nu er det tilmed blevet en Nødvendighed at skabe en Løsning. Det er indlysende, at dette har sin store Andel i, at man fra alle Sider har kunnet samles om Sagens Løsning indenfor Rammen af 1928, men med den meget fremskyndede Udførelse, som jeg altsaa ikke er helt glad for. Og det Omraade, man virker paa, er nu saa stort, at man vel tør regne med, at selve Folkemuseets Indmarch i Nationalmuseet ikke vil krænke Museets øvrige Fremtidsudvikling og ej heller kræve nye Udvidelser.

Mit Parti kan da, om end med de af mig betonedede økonomiske Betæneligheder, tiltræde Planen, men vi maa forbeholde os — og jeg tror, at den højtærede Minister vil forstaa dette — at se paa den i et Udvalg. Under dette Udvalgsarbejde haaber jeg, der vil blive Lejlighed for os til at faa et virkelig direkte Indtryk af, hvor stor en Opgave det er, der her føres frem til Løsning. Jeg har i øvrigt ikke mange Bemærkninger at gøre til den højtærede Ministers Udtalelser. Jeg er ganske overordentlig tilfreds med, at man har opgivet enhver Plan om at flytte Frilandsmuseet fra Landet, selv om jeg erkender, at Lyngby kun relativt set er Land i den Forstand, jeg her tænker paa det. Jeg er tilfreds med, at vi nu naar den Løsning, at Frilandsmuseet bliver, hvor det er. Vi behøver ikke

i vor Ordning af Museumsforholdene at efterligne vore Nabolandes i øvrigt saa velordnede Samlinger; jeg tror, det vil føles som det rigtige, naar Frilandsmuseet bliver paa den Plads, som nu er blevet dets Plads. Jeg kan heller ikke indse, hvad den højtærede Minister vist er enig med mig i, at Afstanden ud dertil kan spille nogen nævneværdig Rolle mere; den spiller i hvert Fald ikke nogen nævneværdig Rolle for de mange, der kommer ud fra det øvrige Land, meget ofte med Nutidens moderne Befordringsmidler; tværtimod er det maaske en Fordel for dem, at man ikke behøver at passere alt for store Dele af den store By. Jeg mener, at Arbejdet paa Frilandsmuseet er vigtigt, men jeg mener dog navnlig, at det er vigtigt, at man bevarer og supplerer det, der findes; det er vigtigere, end at man gaar til alt for voldsomme Udvidelser; i hvert Fald maa man se sig for, hvilken Vej man vil gaa med Hensyn til Frilandsmuseet.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til en baade velvillig og hurtig Behandling, men vil altsaa ved Forhandlingens Slutning tillade mig at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

C. F. Sørensen: Det siges, at der nu og da skrives Taler, der aldrig bliver holdt. Jeg kan bekræfte denne Paastands Rigtighed, idet jeg i Øjeblikket staar her med en skreven Tale, som jeg ikke agter at holde, thi hvis jeg skulde holde den, vilde det i store Træk blive en Gentagelse af den højtærede Undervisningsministers Tale, og hvor stor en Sympati jeg end har for Typograferne, forekommer det mig dog tids-spildende og for bekosteligt at gentage, hvad der alt er sagt. Jeg kan dog ikke undlade her at udtale min Anerkendelse af det Arbejde, der er udført paa Nationalmuseet. Som Medlem af Bedømmelsesudvalget for Nationalmuseet har jeg sammen med adskillige andre Rigsdagsmænd i den Periode, hvor der har været arbejdet derovre, haft rig Lejlighed til at følge det, der er udrettet, og jeg vil gerne herfra yde Nationalmuseets Ledelse, dets Arkitekt, Haandværkstmestre og Arbejdere den Hønnør og Anerkendelse, som dette udmærket dygtige Arbejde fortjener. Ved fornuftigt Samarbejde mellem de forskellige Grupper er der her naaet overordentlig meget, naaet længere, end man fra Ministeriets og Rigsdagens Side havde ventet; det forekommer mig, at dette i allerhøjeste Grad fortjener en Anerkendelse fra Rigsdagens Side. Jeg skal med disse Ord paa